

«мирного перельоту» іноземних повітряних суден через повітряний простір іноземних держав.

Особливе місце займає Конвенція про міжнародну цивільну авіацію, що підписана у Чикаго 07.12.1944 року. У відповідності до цієї Конвенції була створена Міжнародна організація цивільної авіації (ІКАО) та розроблені та прийняті деякі конвенції, що доповнюють раніше прийняті конвенції з питань заборони незаконного втручання у діяльність цивільної авіації, відповідальності сторін договору перевезення та інші.

Однакові правила перевезень вантажів і пасажирів закріпила прийнята в 1929 році Варшавська Конвенція для уніфікації деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень, що неодноразово змінювалась та доповнювалась. Найбільші зміни внесені у 1999 році, коли була прийнята Монреальська редакція Конвенції для уніфікації деяких правил міжнародних повітряних перевезень [3, с. 166].

У висновку можна сказати, що Україна ратифікувала нормативно-правові акти в галузі повітряних перевезень та врахувала їх положення в розробці національного законодавства в цій сфері, а отже правове регулювання авіаційних перевезень в Україні цілком відповідає міжнародним стандартам.

Література

1. Про міжнародні договори України: Закон України від 29 червня 2004 р. № 1906-IV // Відомості Верховної Ради. – 2004. – № 50. – Ст. 540.
2. Радчук О. П. Міжнародно-правове регулювання авіаційних перевезень / О. П. Радчук // Форум права. – 2015. – № 2. – С. 144-151.
3. Юринець Ю. Л., Бурбеза В. В. Окремі аспекти правової регламентації повітряних перевезень / АЕРО - 2017. Повітряне і космічне право: [Матеріали Всеукраїнської конференції молодих учених і студентів, м. Київ, Національний авіаційний університет, 23 листопада 2017 р.] Том 1. - Тернопіль: Вектор. - С. 166-168.

УДК 347.82.001(043.2)

Армаш Н.О., д.ю.н., доцент
Мельник М.І., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПОВІТРЯНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

Важливим важелем становлення України як високорозвинутої, правової, цивілізованої, європейської держави є її розвиток у сфері повітряних перевезень. У сучасному українському суспільстві, яке поступово виходить із політичної кризи, особливе значення надається транспортній сфері, зокрема міжнародним повітряним перевезенням,

оскільки це є обличчям правової розвиненої держави для всього світу.

Повертаючись до теорії, варто згадати міжнародні акти, які слугують правовою гарантією міжнародних повітряних перевезень на світовому рівні. Існує різноманіття правового поля та нормативних актів міжнародних повітряних перевезень і держав - учасників окремих нормативних актів Варшавської системи. Змінена тим або іншим протоколом Варшавська конвенція є самостійним нормативним актом, яка лежить в основі будь-якого документа на рівні держави-учасниці.

Основним документом, що регулює використання міжнародного та національного повітряного простору, є Чиказька конвенція про міжнародну цивільну авіацію 1944 р. Конвенція встановила:

– загальні правила діяльності цивільної авіації при здійсненні міжнародних сполучень;

– категорії міжнародних польотів (регулярні й нерегулярні);

– визначила поняття міжнародних рейсів і повітряних трас.

Проходження регулярних польотів повітряних суден, що здійснюють міжнародні рейси, які здійснюються по повітряних трасах, визначається в міжнародних угодах про повітряне сполучення.

Ефективне регулювання повітряних перевезень стало можливим завдяки діяльності міжнародних організацій. Однією з перших була створена Міжнародна авіатранспортна асоціація (1919 р.). На початку 40-х років до неї входили найбільші авіакомпанії США та Європи. У 1945 р. цю Асоціацію реорганізовано й прийнято її новий Статут. Вона об'єднала провідні авіакомпанії Європи, США, Азії, Австралії. Асоціація повинна сприяти розвитку безпечного, регулярного та економічно вигідного для держав авіасполучення. З цією метою нею було прийнято єдині умови перевезень (1927 р.), форми квитків, багажних квитанцій, накладних (1929 р.), умови перевезення пасажирів і багажу (1954 р.) та ін. [1].

Сфера перевезення повітряним транспортом є одна із найпоширеніших і тому норми національного законодавства мають відповідати міжнародним стандартам у сфері перевезення. Серед джерел регулювання повітряних перевезень можна вказати на Цивільний і Господарський кодекси України, міжнародно-правові акти, двосторонні міжнародні угоди про повітряне сполучення. До спеціальних джерел – Повітряний кодекс України, Правила повітряних перевезень вантажів та інші підзаконні нормативні акти, що регулюють повітряні вантажні перевезення. Договір перевезення вантажу повітряним транспортом також є джерелом правового регулювання повітряних перевезень. Систематизація джерел регулювання повітряних вантажних перевезень дозволяє простежити тенденції зближення вітчизняного і міжнародного законодавства у сфері повітряних перевезень. Тому надано увагу уніфікації норм національного законодавства і міжнародних конвенцій та інших угод, які регулюють повітряні перевезення [2].

Ураховуючи процеси модернізації сучасних вітчизняних

авіаперевезень, питання міжнародно-правового регулювання повітряних перевезень набуває особливого значення і є важливим складником оновлення міжнародно-правової бази в даній галузі права. Оскільки авіаперевезення забезпечують вихід українських виробників на світовий ринок, також те, що значна частина населення обирає саме авіатранспорт для переміщення і всі аргументи, які були викладені вище, питання правового регулювання міжнародних перевезень є надзвичайно актуальним і потребує ґрунтовного правового забезпечення.

Література

1. Опришко В. Ф. Міжнародне економічне право: підручн. / В. Ф. Опришко. — 2-ге вид., перер. і допов. — К. : КНЕУ, 2003. — 311 с.

2. Безлюдько І. О. Договір перевезення вантажу повітряним транспортом за цивільним правом України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 « Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право» / І. О. Безлюдько. — К., 2005. — 20 с.

УДК 347.824(477)(043.2)

Амаш Н.О., д.ю.н., доцент,

Нероденко М.В., студент,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРАВОВІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ УКРАЇНИ

Після того, як на світ з'явилися літальні апарати, здатні здійснювати польоти не тільки в межах держави, а й по всьому світу, які згодом дістали назву «повітряні судна», виникла нагальна потреба до їх правового регулювання та створення спеціальної нормативно-правової бази.

На мою думку, найважливішим аспектом у правовому регулюванні повітряних суден є сприяння безпеці їх використання та підвищення рівня обслуговування. У даному питанні нам значно допомагає Конвенція про міжнародну цивільну авіацію, яка регулює дане питання та змушує країни, які її прийняли, слідувати єдиним стандартам у цивільній авіації.

Дана Конвенція містить у собі ряд норм, які спрямовані на забезпечення діяльності цивільної авіації. Зокрема, такими є:

– при встановленні правил для власних повітряних суден держави зобов'язуються враховувати їх безпеку (ст. 46);

– з метою безпеки польоту від повітряних суден потрібно вимагати дотримуватись запропонованих маршрутів або одержувати спеціальний дозвіл на польоти (ст. 5);

– засоби аеронавігаційного забезпечення надають з метою безпеки й оперативності повітряних сполучень (ст. 15);

– політ безпілотного повітряного судна повинен контролюватися